

EUGEN EVU

**OGGLINDA VERDE
LE MIROIR VERT**

Poètes à vos plumes

Eugen Evu

**Oglinda verde /
Le miroir vert**

Sponsori contribuabili / Sponsors contribuables

**C.D.A. Centrul de diagnostic
ARMEDICA * Hunedoara
Str Grădinilor (Lipscani) nr.3 A
Tel: 0254719633
România/ Roumanie**

**Cofetaria SELECT
Str Avram Iancu nr .17
Tel: 0254. 744.505
Hunedoara
România/ Roumanie**

**Gabriela Băieșan- Notar public
Str Aurela Vlaicu nr. 53 A
Hunedoara-Tel/ fax:0254.714.231
România/ Roumanie**

Eugen Evu

**Oglinda verde /
Le miroir vert**

Mise en français :
Elisabeta Bogăţan, Linda Bastide

Illustration de couverture / Ilustraţia copertei:
Linda Bastide

Poètes à vos plumes

Eugen Evu și metaforele plasticizante...

Un postmodernism controversat a condus pe unii poeți, și nu dintre cei mai mici, la abandonarea lui, pentru a provoca zgomotos, asupra poeziei, un tsunami în care valurile venite de departe, grele și ușoare în același timp, prin empatica transmisie a unei stări poetice, a pulsuniilor marelui larg al emotivității lor, să copleșească universul scrierii emotive și directe.

Dând limbajului puterea de a traversa culisele tăcerii, și poetului Eugen Evu pe cea de a exprima nevoia sa de a zice, dând poemului scrierea sa particulară și dând, în sfârșit, celui care citește, rolul de cercetător care caută falia prin care să prindă verbul în nuditatea sa, pentru a pune astfel jaloanele unei totale comunicări cu ea, iată poezia lui Eugen.

Noi intrăm astfel în paradoxul unei situații nu întotdeauna greu de traversat: dilemă, iritare ?

Cuvintele sunt aici: eractice, palpabile, disponibile, gata de a respira, grăbite să intre în poem. Și totuși, în ciuda poverilor mileniilor de existență – întreaga existență a Omului – iată-le pure sau aproape în fața problemelor fundamentale ale spiritului.

Între ceea ce este – finitudinea momentului: intenția de a scrie – și ceea ce ar trebui să fie – scriere exhaustivă, perenitatea momentului – poemele lui Eugen Evu aruncă o punte și, dincolo de capcane și lacrimi, rămân unica dovadă a puterilor fără încetare noi ale conștiinței.

Linda Bastide

Ex Vicepreședintă a Societății Poeților Francezi.

Membră a Cartei Autorilor.

Membră a P.E.N clubului francez.

În grădina fără somn

În grădina fără somn
Fapt de vis cu glas de om
Ce-ntâmplare de mă doare
Înnoptat într-o culoare!

Dans le jardin sans sommeil

Dans le jardin sans sommeil
Fait de rêve ayant voix d'homme
Quel hasard fait mal pareil
Dans une couleur quand je m'assombre

Imitatio Dei

Joc de cuvinte
Al Domnului
Scânteind peste
Mările somnului.

Ah, pe orizontală cuvintele
Mormane de scoici, sidef sfârâmat –
Netezite mormane ale furtunii
Ale Memoriei Sale. In
Aeternum Te gloriam !
Că suntem, că *sum*
Flăcări fără fum
Arderi fără scrum –
Complici ai Domnului
La mările somnului.

Imitatio Dei

Jeu de mots
Du Dieu
Brillant au-dessus
Des mers du sommeil.

Ah, sur l'horizontale les mots
Des tas de coquillages, nacre écrasée –
Aplanies tombes de la tempête
De sa mémoire. In
Aeternum Te gloriam !
Parce que nous sommes, nous *sum*
Des flammes sans fumée
Combustions sans cendres –
Complices du Dieu
Aux mers du sommeil.

Imortele

1

Ceea ce dăru
Din puținul tău
Altuia
Este mult mai mult
Decât ceea ce-ți dă
Din prea-multul său
Cel bogat.

Astfel este
și-n dragoste.

2

Nu avem foamea
De a fi iubiți
Cum aceea de
a iubi...

3

De la urcior
Am învățat eu
Cum să te sărut...
De la izvor
mi-am amintit eu

Immorteles

1

Ce que tu donnes
De ton peu
Autrui
C'est beaucoup plus
Que ce qu'il te donne
De son trop
Le riche.

C'est comme ci
même en amour.

2

On n'a pas la faim
D'être aimé
Comme celle
d'aimer...

3

De la cruche
J'ai appris
Comment te baiser...
De la source
je me suis souvenu

Omul Dintâi
cel făcut –
nu cel născut...

4
Expulzat din pântec
Pruncul plânge.
Acel plâns
Devine cântec
Și zboară.

5
Timpul este
Măsura unei arderi
Convertire a neantului
În moarte pură.

Eu sunt timpul meu
Nimic altceva.

Există, sunt posibile oare
mai multe moduri
de a muri ?
Căci cele de a trăi
sunt infinit diferite...

Le Premier Homme,
celui fait –
pas celui né...

4
Expulsé du ventre
Le nouveau-né pleure.
Ces pleurs-là
Deviennent chant
Et s'envolent.

5
Le temps est
La mesure d'une combustion
Conversion du néant
En mort pure.

Moi je suis mon temps
Rien autre chose.

Il existe, est-ce qu'elles sont possibles
plusieurs manières
de mourir ?
Car celles qu'on a vécues
sont infiniment différentes...

Iubirea este o singură dată

Un dor sfâșietor de sine
Sămânță în întuneric
Străfulgerând

De scăpare din moarte
De smulgere în interior

Un dor care nu-și aparține
Dincolo-i zeul

L'amour c'est une seule fois

Une déchirante nostalgie de soi
Semence dans l'obscurité
Scintillant

Du salut de la mort
De l'arrachement de l'intérieur

Une nostalgie qui ne s'appartient pas
De l'autre côté c'est le Dieu

Lumea în care

Într-o lume care
Își germinează cultivă
Promovează și devoră
tiranii

Într-o lume în care tiranii asasinii în masă
În numele și cu determinarea facerii binelui
general
În numele și cu determinarea Răului care face
Binele

Într-o lume în care conceptele decad în
retorici și retoricele
În desuetudine
Într-o lume în care mulțimile funcționează și
acționează
În virtutea unor ecuații ce transcend delirul
Și aberația abnormă germinează mizeria
metafizicii oarbe
Într-o lume care despre sine n-a aflat niciodată
cine de unde de ce încotro
A oamenilor a verigii absente a incestului
cosmic
Într-o lume a legii devoratoare de lege

Le monde dans lequel

Dans un monde qui
Germe cultive
Soutient et dévore
Ses tyrans

Dans un monde où les tyrans assassins en masse
Au nom et à la détermination de faire le bien
général

Au nom et à la détermination du Mal qui fait le
Bien

Dans un monde où les concepts déchoient dans
des rhétoriques et les rhétoriques
En désuétude

Dans un monde où les foules fonctionnent et
actionnent

En vertu des équations qui transcendent le délire
Et l'abération énorme germine la misère de la
métaphysique aveugle

Dans un monde où de soi on n'a jamais appris qui
d'où pourquoi où

Des gens du chaînon absent de l'incest cosmique

Dans un monde de la loi dévoratrice de loi

Des énergies affamées d'énergies

A suferinței atribuită naturii
însă natura e în oglindă și nu se definește real pe
sine
în vecii vecilor –
ci Numai Eternul Acum
omenia e sfântă omul demonic
înțelepciunea e sacră însă moartea recoltează
iubirea e sacră însă rezultanții hibridizează esența
specia e sacră însă abstracția „Timp” are foame
de abstracția „Materie”
descendențele își decimează germenii și agonia
spulberă apoteozele
într-o lume oriunde - în care Creatorul se
sinucide în Operă

ciclică distrugerea întru regenerare
Altcineva Altceva mereu ascuns în teze și ipoteze
Altcineva Altceva mereu de dincolo
Și bănuim mereu de dincoace de evidență

Unitatea sau Pluralitatea
Zăbranicul sfâșiat cu iuteală se camuflează
Distanțele luminate le suprimă
Splendoarea se
Răsuțește instantaneu ca șarpele

De la souffrance attribuée à la nature
mais la nature est dans le miroir et
il ne se définit pas réellement soi-même
à tout jamais –
mais Seulement l'Eterne Maintenant
l'attitude humaine est sainte l'homme la
démonique sagesse est sacré mais la mort récolte
l'amour est sacré mais les résultants hybrident
l'essence
l'espèce est sacrée mais l'abstraction „Temps” a
faim de l'abstraction „ Matière”
les descendences déciment leurs jumeaux et
l'agonie éparpille les apothéoses
dans un monde n'importe où - dans lequel le
Créateur se suicide dans l'Oeuvre

cyclique destruction pour la régénération
Autrui Autre chose mareu ascuns în teze și
ipoteze Altceeva Altceva toujours d'au-delà
Et on suppose toujours de ce côté-ci

L'Unité ou la Pluralité
Le crêpe lacéré vite se camoufle
Supprime les distances des lumières
La splendeur se
Tord instantanément comme le serpent

Într-o lume care își germinează cultivă
Promovează determină și își devoră

chipul

cui aparține cugetul reflectarea cutremurul
Acestui enunț
ce îndrăznind se stinge sub degete

dans un monde qui germe cultive
soutient détermine et dévore

son visage

à qui appartient la conscience la raison
le tremblement
de Cet énoncé
qui en osant s'éteint sous les doigts

Pasărea morții

Fără teamă mi-a stat pe umăr
Pasărea morții.
Am împărțit în tinerețe
Cu ea culcușul.
Prietenoașă, pot spune,
Somnu-mi pândea.
De la mari înălțimi
Am scrutat teritoriul cel straniu.
Bănuiesc că nu a fost străină
De cântecul meu.
Acum nu mai știu unde tace.
Oare o fi pe- aproape ?
Orizont învelit
În privirile mele, ori răbdând
Să devină de aur
Ultima-mi lacrimă ?

L'oiseau de la mort

Sans peur sur mon épaule s'est arrêté
L'oiseau de la mort .
Pendant la jeunesse j'ai partagé
Avec lui le gîte.
Affable, je peux dire,
Il guettait mon sommeil.
De grandes hauteurs
J'ai scruté l'étrange territoire.
Je suppose qu'il n'a pas été étranger
De mon chant.
Maintenant je ne sais plus où il se tait.
Peut-il être dans le voisinage?
Horizon couvert
Dans mes regards, ou subissant
Jusqu'à ce qu'elle devienne d'or
Ma dernière larme ?

Pascală

Dumnezeu a redevenit plural
Fragmentat ca fractalii
La zei în aval
Sar ca păstrăvii sinucigași la cascade
Culorile curcubeului în solzii ideilor
Și îmi simt fisurile aurei pulsând
Ca tropotul mieilor
Prin cimitirele sponsorizate de
Măcelari .

Pascale

Dieu est redevenu pluriel
Fragmenté comme des fractals
En aval de dieux
Les couleurs de l'arc-en-ciel dans les écailles
des idées
Sautent comme les truites suicidées aux
cascades
Et je sens les fissures de mon aura pulsant
Comme le piétinement des agneaux
Dans les cimetières sponsorisées par les
Bouchers .

Omule

Iată-te, mori aici
Ca oriunde
Mori zilnic inseminator
Pulsație cu neștire de
Propria-i centrifugare
Zilnic inseminator
În arătura altuia
Recoltat de altcineva
Trăindu-i pe alții
Murindu-i direct proporțional
Pe alții
De la orgasm la rut și sărut
Între uter și uger
Iată-te, omule,

Odată născut
Ai fost deja
Despărțit
Trezit înspre lume
În lume
Ești deja
Despărțit !
Un adio și n-am cuvinte

Homme

Te voilà, tu meurs ici
Comme nulle part
Tu meurs chaque jour inséminateur
Pulsation ignorante de
Sa propre centrifugation
Quotidien inséminateur
Dans le labourage d'autrui
Recolté par autre personne
En vivant les autres
En mourant directement proportionnellement
Les autres
De l'orgasme au rut et au baiser
Entre l'utérus et le pis
Te voilà, homme,

Une fois né
Tu as déjà été
Séparé
Réveillé vers le monde
Dans le monde
Tu es déjà
Sé-pa-ré !
Un adieu et je n'ai pas de mots

Un adio și puntea cabrată
Aidoma diafragmei lui G.Rauzier
Și oarecum pe constanta
Altarului cu prunc de pe Muntele Moriah

Iată-te aici ca și cum ai fi fost
Inventat
Ca și cum ai fi fost supus unor
Corecțiuni ciclice
Creierul oglindă
Multiplu cu etern
Dor de moarte de sine
Și fiecare numărat amurg
Va fi dimineața Unicei Duminici
divine

iată-te îți mori moartea
prin aceea că însăși Viața ucide
creația se sacrifică-n Operă
omule, moartea chiar acum
lucrează
transcende
ca mărul în vierme
sau Cine ?

Un adieu et le pont cabré
Comme le diaphragme de G.Rauzier
Et en quelque sorte sur la constante
De l'autel au nourrisson de la Montagne
Moriah

Te voilà ici comme si tu avais été
Inventé
Comme si tu avais été soumis
A des corrections cycliques
Le cerveau glace
Multiple à éternelle
Nostalgie de la mort de soi
Et chaque crépuscule compté
Sera le matin de l'Unique Dimanche
divine

te voilà tu meurs ta mort
par cela que la Vie-même tue
la création est sacrifiée dans l' Oeuvre
homme, la mort même maintenant
travaille
transcende
comme la pomme dans le ver
ou Qui ?

Gematria de'l amore

Nu corola rozei
Ci amprenta transcende .

Mireasma
arde ca fagure
invizibil
sub
Sărutul
adierii

Ascuns nume
în număr

Gematria de'l amore

Pas la corolle de la rose
Mais l'empreinte transcende.

L'odeur
brûle comme un rayon de miel
invisible
sous
le Baiser
de la brise

Caché nom
Dans le nombre

Domo

Ceea ce dimineața transcende
Estompează dual

În salina unei lacrimi
O catedrală

Doritoare
Roditoare
Noaptea
lui Novalis

Cucon al cerului
învăluit
spiralat
în substanță .

Domo

Ce que le matin transcende
Estompe duallement

Dans la saline d'une larme
Une cathédrale

Désireuse
Féconde
La nuit
de Novalis

Monsieur du ciel
enveloppé
spiralément
en substance

Fragmentarium

Să nu uiți
Harta universului
Este creierul tău.
Înlăuntrul spiralei
Infinit numele.

*

Hârtia aztecilor –
Pielea de sclav.
Carnea acestora
Tinctura tenebrei.

*

Explozie semantică?
O nouă galaxie
Coagulează soarele celular.

Fragmentarium

N'oublie pas
La carte de l'univers
C'est ton cerveau.
Dedans la spirale
Infini le nom.

*

Le papier des aztèques –
La peau d'esclave.
Leur chair
La teinture des ténèbres.

*

Explosion sémantique?
Une nouvelle galaxie
Coagule le soleil cellulaire.

Și înflorirea este...

Și înflorirea este rugăciune
Sublimare transfer în miracol
Al crezului
Exteriorul ca strălucire a miezului.

Même la floraison est ...

Même la floraison est prière
Sublimation transfert en miracle
Du credo
L'extérieur comme éclat du noyau.

Efectul Endimion

pour Linda Bastide, poète

Efortul împărțit cu inima
Între vis și rațiune
Este a ne face explicită
Viața ritmic murind
Pulsația stelarului miez
În molusca purpurei sacre

Cei rari mai grăbit numărați
Ard esențele indicibilei Roze
Mimesis agonice al orgasmelor
Omniprezente-n memoria Apelor

Poeți muzicieni și cromatici
Felurit în același sacru nocturn
Rodnicind din dorința materiei
Din foamea ei de sămânță
Ei nu caută ceea ce strigă sau cântă
Ceea ce tac, ori resping prin chemare

Soldați ai unei stele ce se apropie
Își caută adevărul propriei lor iubiri
Cognoscibile doar prin oglindire

L'effet Endimion

pour Linda Bastide, poète

L'effort partagé par le coeur
Entre le rêve et la raison
Consiste en nous faire explicite
La vie rythmiquement mourrant
La pulsation du noyau d'étoile
Dans la mollusque de la pourpre sacrée

Les rares plus rapidement comptés
Brûlent les essences de l'indicible Rose
Mimesis agonique des orgasmes
Omniprésents dans la mémoire des Eaux

Poètes musiciens et chromatiques
Divers dans le même sacré nocturn
Fertile du désir de la matière
De sa faim de semence
Ils ne cherchent pas ce qu'ils crient ou chantent
Ce qu'ils se taisent, ou repoussent en appelant

Soldats d'une étoile qui s'approche
Ils cherchent la vérité de leur propre amour
Cognoscible seulement par le miroitement

Se caută suflete gemene
Ignorând duratele
Grăbind arderea
Cu acel straniu din tot ceea ce
 prin chin
Se înalță
Asumptiunea lui Barthes, *voilà!*
Adevărul iubirii lor,
sau răbdarea substanței prin logos
iarăși străpuns redevine
naștere fiind dimineața suind
întru cunoaștere -
arătându-se sieși Divinul Ascuns.

Amar elixir înflorind transparența/
Aurea divina reunind Gemelarele:

Endimion îndrăgostit de lună
Cum Focul grecesc
 Resorbind astfel Soarele.

Les âmes jumelles se cherchent
Ignorant les durées
Hâtant la combustion
Avec ce caractère étrange de tout qui
par supplice
se dresse
L'assomption de Barthes, voilà!
La vérité de leur amour ,
ou la patience de la substance par logos
de nouveau percée redevient
naissance étant matin montant
dans la connaissance -
se montrant pour soi comme le Divin Caché.

Amer élixir éclosant la transparence/
Aurea divina réunissant les Jumelles:

Endimion amoureux de la lune
Comme le Feu grecque
Résorbant ainsi le Soleil.

Dor de iertare

Doamne, sunt greu de toate păcatele
Și mă retrag înspre moarte cu spatele
În exilul cel mare și sacru și greu
Mi-e dor de iertarea tatălui meu

Ocotindu-mă Tu, când mă pierd și mă năru
Doar în tine mai cred și mai sper să înviu,
Nevăzut de lumină, lumina să-mi dăru
Și iertarea iubirii, de la tată, la fiu

De greșeli și de-o ură (care nu-mi aparține
Deopotrivă sunt limpede și ard luminând)
Toate rănilor Fiului Tău sunt în mine
Și intactă Memoria lumii-nflorind!

Ia-mi cuvintele, Doamne! dar lasă-mi iubirea,
Să fiu gata oricând pe cel rău să-l înfrunt
Îndurarea să-ți merit, dacă nu nemurirea –
Ca să știi cine Ești, cine sunt!

Nostalgie de rémission

Seigneur, je suis lourd de tous les pêchés
Et je me retire vers la mort le dos tourné
Dans le grand exil et pesant et sacré
J'ai nostalgie du pardon par mon père donné

Sauvegardé par Toi, quand je me perd et m'effonds
Je ne crois plus qu'en toi et j'espère ressusciter,
Pas vu par la lumière, la lumière me donne
Et le pardon par l'amour, pour son fils du père

Des fautes et de'une haine (qui ne m'appartient pas
Egalement je suis clair et je brûle en éclairant)
Toutes les blessûres de Ton Fils sont en moi
Et la Mémoire intacte du monde-fleurissant!

Prends mes mots, Seigneur! Mais l'amour me laisser,
Pour pouvoir toujours le méchant affronter
Ta compassion mériter, sinon l'immortalité –
Pour savoir qui je suis, qui tu Es!

Biologul interior

*Neîntreținut, focul pentru creație
duce la ghettoizarea viselor, a aspirațiilor,
la un vagabondaj fizic. "Cu toții suntem
vinovați de crimă, crima de a nu trăi din
plin".*

HENRY MILLER

El te determină
Prin jocul conflictelor
El știe ceea ce tu afli
El lucrează la filtrele
Viselor
El separă real de neant
El știe când va scăpa
El captiv numai sieși
Mai presus de bine și de rău
Alter egoul lui ego
Vârful ascuțit al treimii

Le biologiste intérieur

Non entretenu, le feu pour la création mène à la mise en ghetto des rêves; des aspirations, à un vagabondage physique "Nous tous sommes coupables de crime, le crime de ne pas vivre pleinement".

HENRY MILLER

Il te détermine
Par le jeu des conflits
Il sait ce que tu apprends
Il travaille aux filtres
Des rêves
Il sépare le réel de néant
Il sait quand il échapera
Lui, captif seulement de soi-même
Au-dessus de bien et de mal
Alter-ego de l'égo
Le sommet pointu de la Trinité

El nu poate fi distrus
Prietenul tău de-o moarte

Geamănul nevăzut
Biologul interior
Șapte sacru al chakrelor
El este legea

Il ne peut pas être détruit
Ton ami d'une mort

Le jumeau invisible
Le biologiste intérieur
Sept sacré des chakras
Lui, il est la loi

Vinul cel vechi

Vai lume cum trec anii
Prin noi
cu plugul greu și
tot mai adânc
înjugat la zloate și vânturi
și ploii

Vai lume și greu mai răsare
Din ce-au semănat
Și-au uitat necules
Răzlețitele veacului ide solare
Și grăbiții cei jefuitori
Prin lumești calendare
Suflete tu cu ce te-ai ales ?

Pe tine cine te alege culege
Când secerat vei cădea ?
Vai lume din spicul cel straniu
Cine în cer cozonac din cuvânt
va mânca ?

Le vieux vin

Hélas monde comme les années passent
Par nous
Avec la lourde charrue et
Toujours plus profond
Attelée à la giboulée et vents
et pluies

Hélas monde difficilement se lève
De ce qu'on a semé
Et on a oublié non cueilli
Les solitaires des solaires
Et pressés les voleurs
Par les calendriers du monde
Âme, toi, qu'est-ce que tu as gagné?

Toi, qui te choisit cueille
Quand tu tomberas fauché ?
Hélas monde de l'étrange épi
Qui dans le ciel brioche en mot
mangera ?

Doamne fi binevenit
La Cina cea de Taină

Vinul cel vechi e din inima-mi grea :
Vindecă-ți de oțet cerul gurii, Părinte :
Bea poezia mea !

Seigneur sois le bienvenu
Au dernier Dîner

Le vieux vin est de mon coeur lourd :
Guéris de vinaigre le palais, Père :
Bois ma poésie !

Semne

Aramaica ierburilor își reface structurile
împotriva deșerticei moline

Carnea și piatra vibrează în joasa frecvență
a celor străvechi

un experiment își succede duratele
orbită a Sacrei Spirale

unde Timpul își moare originea.

Signes

L'araméen des herbes refait ses structures
contre la désertique épidémie

La chair et la pierre vibrent dans la basse
fréquence
de celles très vieilles

un expériment suit ses durées
orbite de la Sacrée Spirale

où le Temps meurt son origine.

A ști

Savoir! Am strigat și am dat nume vântului
Care din sine se-nalță, sieși piere. Cum nici n-ar
fi.

Eram deasupra apelor ca un izvor al trădării.

Savoir! am făcut saltul cascadei

Înțelegând deodată. Imaginea curge –

Iar Dumnezeu e privirea. Deci Legea.

Savoir

Savoir! J'ai crié et j'ai donné nom au vent
Qui de soi se dresse, par soi périt. Comme s'il
n'était pas.

J'étais au-dessus des eaux comme une source
de la trahison.

Savoir! J'ai fait le saut de la cascade
En comprenant tout à coup. L'image coule –
Et Dumnezeu est le regard. Donc la Loi.

Jocul poeziei

Călare pe umbre lungi,
Moarte, nu ne mai ajungi
Sau îți rizi, moarte, de cine
Că visăm văzând prin tine?
Și din salt în ceea parte
Ne ferim intrând în carte:
Adumbrită rasfoiești
Dar citind nu ne găsești -

Nu crezi, proasto, în povesti
Vezi? Noi suntem, tu nu ești!

Le jeu de la poésie

Chevauchant longs ombres tu ,
Mort, ne nous arrives plus
Ou tu ris, mort, mais de qui
Car nous rêvons par toi voyant ?
De l'autre côté sautant
Nous nous gardons en livre entrant:
Ombragée tu le feuillette , toi
Mais tu ne nous trouves pas en lisant -

Sotte, en contes, point tu ne crois
Vois-tu? Nous sommes, tu n'es pas!

Starea continuă

Nimic tragic nimic fericit
O stare de continuă facere
Deasupra și prejos cuvântul
O răsucire în eternă prefacere.

Sunt ca să tind să exprim să supun
Jocul aurelor, din grâul cel bun;
Sunt dacă sunt ca să curgă fiindul -
Olaltă ard carnea și gândul.

L'état continu

Rien de tragique, rien d'heureux
Un état de faire continuellement
Au-dessus et au-dessous le mot
Une torsion en éternel changement.

Je suis pour tendre exprimer soumettre
Le jeu des auras , du bon blé;
Je suis si je suis afin qu'il coule l'être -
Je brûle ensemble la chair et la pensée.

Lumina rană a vederii

Prin înaltele ierburi, sub pădurile
Furtunilor psihice, departe-n cuvinte, în
ploioasele ținuturi ale unui
Nedeslușit dor de nimeni – anume
În fastele și rarele ceasuri de pândă
Și răbdarea ce-i omului dată
Mai din sus, dinspre raiuri
Sare ca jerba unui foc colorat
Vietatea de negrăită splendoare
Și de sub aripi ce-n soare nu ard
Ni se dăruie, la prag de iubire, Iluminarea,
rostindu-ne numele.
Adeverindu-se, iar și iar, cele dintâi rostuite
De dinaintea cuvintelor
De sub înaltul sonor al Primordiei
Ne reuștem de rana Vederii.

La lumière blessure de la vue

Par les hauts herbes, sous les bois
Des tempêtes psychiques, loin dans les mots,
dans les contrées pluvieux d'une
Confuse nostalgie de personne – précisément
Dans les fastes et rares heures de guet
Et la patience qui à l'homme est donnée
D'au-dessus, du côté des paradis
Saute comme la gerbe d'un feu coloré
L'être d'indicible splendeur
Et de sous les ailes qui ne brûlent pas dans le
soleil
Se donne à nous, au seuil d'amour,
l'Illumination, en disant notre nom .
S'avérant, encore et encore , les premières
choses faites
D'avant les mots
De sous la haute sonorité du Primordial
Nous nous remplissons de la blessure de la Vue.

Răgazul

Am avut un răgaz să contemp lu
Irealul prăpastiei, dar și frigul din ea
Liniștit, cât să-mi văd propriul templu
Înainte să-l pot alunga...
Cum, pe cine? Pe cel intangibil
Pe de-ne-numitul, devenitorul! Pe zeu
Exilat (pentru-un timp) în istorie –
Deghizat în chiar cântecul său
Și-n bătrânul Cuvânt, ce izvor ie
Care curge, devine memorie.

Le répit

J'ai eu le répit de contempler
L'irréalité de l'abîme, mais aussi son froid
Tranquillement, ainsi que mon propre temple je
vois
Avant de pouvoir le chasser....
Comment, qui? Lui, l'intangibile
Le pas-dénommmable , celui qui devient! Le dieu
En histoire (pour un temps) exilé –
Dans son propre chant déguisé
Et dans le vieux Mot, qui source étant
Mémoire devient, en coulant.

Cuprins / Sommaire

<i>Eugen Evu și metaforele plasticizante</i>	4
În grădina fără somn	5
Dans le jardin sans sommeil	5
Imitatio Dei	6
Imitatio Dei	7
Imortele	8
Immorteles	9
Iubirea e o singură dată	12
L'amour c'est une seule fois	13
Lumea în care	14
Le monde dans lequel	15
Pasărea morții	20
L'oiseau de la mort	21
Pascală	22
Pascale	23
Omule	24
Homme	25
Gematria de'l amore	28
Gematria de'l amore	29
Domo	30
Domo	31
Fragmentarium	32

Fragmentarium	33
Și înflorirea este...	34
Même la floraison est ...	35
Efectul Endimion	36
Efectul Endimion	37
Dor de iertare	40
Nostalgie de rémission	41
Biologul interior	42
Le biologue intérieur	43
Vinul cel vechi	46
Le vieux vin	47
Semne	50
Signes	51
A ști	52
Savoir	53
Jocul poeziei	54
Le jeu de la poésie	55
Starea continuă	56
L'état continuel	57
Lumina rană a vederii	58
La lumière blessure de la vue	59
Răgazul	60
Le répit	61
<i>Cuprins/ Sommaire</i>	62

De același autor:

Poesie :

Toate iubirile - Editura Facla

Cu fața spre stea - Editura Facla

Ram cu oglinzi - Editura Facla

La lumina mâinilor - (poeme) Editura Facla

Țara poemului meu - (poeme) Ed. Cartea Românească

Aur heraldic - Editura Cartea Românească

Soarele de Andezit - Editura Militara

Omul de zăpadă și omul de cărbune – Ed. Ion Creangă

Amarul mierii - Editura Călăuza

Cartea de sub brad - Editura Emia

Elegiile Corvine - Editura Emia

Evroze - Editura Emia

Grădinile semantice - Editura Emia

Mierea sălbatică, Editura Helicon & Signata

Plângea să nu se nască - Editura Helicon & Signata

Strugurii întunericii - Editura Helicon & Signata

Sărutul cu privirea - Editura Helicon & Signata

Port și rănil tale – Editura Cogito

Port și rănil tale – Editura Călăuza (ediția a doua)

Rezerva de duioșie – Ed. Viața Arădeană – (două ediții)

Rezerva de duioșie – Ed. Viața Arădeană – (două ediții)

Du même auteur:

Poésie:

Tous les amours – Editions Facla

Le visage vers l'étoile – Editions Facla

Rameau aux miroirs – Editions Facla

A la lumière des mains – (poèmes) - Editions Facla

Le pays de mon poème – (poèmes) – Ed. Cartea Românească

Or héraldique – Editions Cartea Românească

Le Soleil d'Andésite – Editions Militaires

L'homme de neige et l'homme de charbon – Ed. Ion Creangă

L'amer du miel – Editions Călăuza

Le livre d'au-dessous le sapin – Editions Emia

Les élégies Corvines – Editions Emia

Evroses – Editions Emia

Les jardins sémantiques - Editions Emia

Le miel sauvage, Editions Helicon & Signata

Il pleurait pour ne pas se naître – Ed. Helicon & Signata

Les raisins de l'obscurité – Editions Helicon & Signata

Le baiser avec le regard – Editions Helicon & Signata

Je porte aussi tes blessures – Editions Cogito

Je porte aussi tes blessures – Ed. Călăuza (deux édition)

La réserve de tendresse – Ed. Viața Arădeană-(deux éditions)

Mic manual de recitări – (pentru copii) - Editura Timux
Transilvanian poems in english , trad. Mariana Zavati
Gardner și John Eduard Gardner - Editura Aplisoft
Empatia Divina – Editura Polidava
Purpura, iarna – Editura Eubeea
Castelul Prichindel – Editura Polidava
Neauzit de lumină poeme – Editura Polidava

Reportaj literar, eseu, teatru, pamflet, publicistică:

Incursiuni în fantastica realitate - Editura Eminescu
Aventurile lui Paparudă – Ed. Călăuza
Ghinda și sabia - documente - Editura Călăuza
Luceafăr din lacrimă – Editura Signata
Tresărirea Focului – vol. I – Ed. Signata
Magnet - ferestre fulgerate – *Blitzende Fenster*, coautor
cu Magdalena C. Schlesak;
Tresărirea Focului – vol. II - Editura Corvin
Cartea întâlnirilor – Editura Polidava

*Inclus în numeroase antologii poetice din România,
Italia, Germania, U.S.A.*

Petit manuel de récitations – (pentru copii) - Editions Timux
Transilvanian poems in english , trad. Mariana Zavati
Gardner et John Eduard Gardner – Editions Aplisoft
Empatia Divina – Editions Polidava
La pourpre, en hiver – Editions Eubeea
Le château Petit Poucet – Editions Polidava
Non entendu par la lumière, poèmes - Editions Polidava

Reportage littéraire, essai, théâtre, pamphlet, journalisme:

Incursions dans la fantastique réalité - Editions Eminescu
Les aventures de Papparuda (prose pour les enfants)
Le gland et le sabre - documents - Editions Călăuza
L'étoile du matin de la larme - Editions Signata
Le tressaillement du Feu - vol I - Editions Signata
Aimant - fenêtres éclairés - *Blitzende Fenster*, co-auteurr
Magdalena C. Schlesak;
Le tressaillement du Feu - vol II - Editions Corvin
Le livre de rencontres – Editura Polidava

*Inclus dans de nombreux anthologies poétiques de
Roumanie, Italie, Allemagne, Etats Unis*

Poètes à vos plumes
17, rue Véron , 75018 Paris

Dépôt Légal 3° trimestre 2008

Eugen Evu et les métaphores plasticiennes...

Un postmodernisme controversé a conduit quelques poètes et non des moindres, à l'abandonner pour faire déferler, sur la poésie, un tsunami où les vagues venues de loin, lourdes et légères à la fois de l'empathique transmission d'un état poétique, pulsions du grand large de leur émotivité, submergèrent l'univers de l'écriture émotive et directe.

Donnant au langage le pouvoir de traverser les coulisses du silence, et au poète Eugen Evu celui d'exprimer son besoin de dire, donnant au poème sa particulière écriture et donnant enfin à celui qui lit le rôle du chercheur qui traque la faille par où saisir le verbe dans sa nudité, afin de poser ainsi les jalons d'une totale communication avec elle, voilà la poésie d'Eugen.

Nous entrons alors dans le paradoxe d'une situation pas toujours difficile à vivre: dilemme, irritation ?

Les mots sont là: erratiques, palpables, disponibles, prêts à respirer, bref à entrer en poème. Et cependant malgré le poids de millénaires d'existence – toute l'existence de l'Homme – les voici vierges ou presque face aux fondamentaux problèmes de l'esprit.

Entre ce qui est – la finitude du moment: l'intention d'écrire – et ce qui devrait être – l'écriture exhaustive, la pérennité de l'instant – les poèmes d'Eugen Evu jettent un pont et, par delà les embûches et larmes, demeurent l'unique témoignage des pouvoirs sans cesse nouveaux de la conscience.

Linda Bastide

Ancienne Vice-présidente de la Société des Poètes français.

Membre de la Charte des Auteurs.

Membre du P.E.N club français.

Poètes à vos plumes. Paris

ISBN: 978-2-9529230 - 4 - 0